CONSILIA DO. DOMINICI à Sancto Geminiano,

IVRISCONSVLTI SVA tempeſtate celeberrimi,

Iuris Pontificij interpretis facundiſſimi.

Hac poſtrema editione priſtino candori reſtituta, multiſq́; quibus antea ſcatebant erroribus, repurgata.

Cum Indice rerum omnium locupletiſſimo.

VIRTVTI SIC

CEDIT INVIDIA.

VENETIIS,

Apud Damianum Zenarum. M D LXXXI.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM

INDEX ALPHABETICVS CONSILIORVM EXCELLENT. ac diſertiſſimi V.I.D. D. Dominici De Sancto Geminiano.

De litera A.

ABBAS ſolus ſine conuentu poteſt committere vni monacho adminiſtrationẽ, vt poſſit exigere & expendere pro monaſterio. conſ. 135. nu. 1.

Abbas poteſt ſumptibus monaſterii litigare cum ſuis monachis, quando ſunt inobedientes. conſ. 135. nu. 3.

Abbas, cui conceſſa eſt eccleſia, vt conuertat in vſus ſui monaſterii, non poteſt poſſeſſiones & res ipſius vendere, vel pignorare. conſ. 74. nu. 7.

Abbas ſucceſſor an tenetur ſtare locationi factæ per commẽdatarium. conſ. 17. nu. 8.

Abſolutus ad cautelam cum conditione, quòd ſi in termino non ſatisfecerit, reincidat ipſo facto vel dicitur in excommunicationem non ſatisfaciendo. conſ. 122. nu. 1.

Acceptationes factæ in vim literarum expectatiuarum non valent literis ſuper eis non conuectis. conſ. 128. nu. 6.

Accuſator ſuppoſit ſe pœnæ talionis licet id non exprimat, quia de iure illud intelligitur. conſ. 26. nu. 1.

Accuſatus de crimine non debet caſerunai, niſi prius fuerit abſolutus. conſ. 43. nu. 6.

Actio iniuriarum non datur contra iudicem, vel alium mandato iudicis aliquis facientem etiam iniuſtẽ. conſ. 26. nu. 7.

Actio iniuriarum in quibus caſibus locum habeat. conſilio 7. nume. 1.

Actio iniuriarum an habeat locum in aſtrologum, qui falſa artis peritia, quem aſſerit ſeruum feciſſe. conſ. 7. nu. 6.

Quando actor fundat ſuam intẽtionem, & reus per ſuam exceptionẽ reddit eam dubiam, ferenda eſt ſententia pro actore, ſi reus non probat ſuam exceptionem. conſ. 104. nu. 4. 5. & 6.

Actor ſi plenè probat intentionem ſuam, & reus ſemiplenè probat directẽ contrarium, delatio iuramenti non habet locum. conſil. 27. num. 11.

Actus permutationis ſpectat principaliter ad epiſcopum, licet cõſenſus patroni debeat interuenire. conſ. 45. nu. 11.

Actus non dicitur factus ex ſolo principio, quando aliquid deeſt. conſ. 103. nu. 7.

Actus non dicitur conſtare iudicii, ſi teſtes iurauerunt nondum tamẽ depoſuerunt, ſed licet eorum dicta publicata non ſint, bene dicitur conſtare. conſ. 25. nu. 6.

Adam propter inobedientiam comedendi fructus vetitos condemnatus eſt. conſ. 51. nu. 6.

Aduerbium ſemper, iniuitur verbo, & illud determinat. con. 70. nu. 5

Aduocatio, quam Papa ad ſe facit, eſt maioris potentiæ & efficaciæ in tollenda iuriſdictione quòd ſola commiſſio ſecundo loco facta. conſil. 47. nu. 4.

An & quando poſſit agi pro decimis rei venditæ. conſilio 72. nume. 3.

Quando agitur de ſpoliatione facta à iudice in forma iudicii oportet probare tria, poſſeſſionem, ſpoliationem, & iniuſtitiam ſpoliationis. conſilio 145. nu. 1.

Agens poſſeſſorio recuperandæ in beneficialibus non habet de neceſſitate probare titulum: ſed poſſeſſionem aliqualiter coloratam. conſilio 147. nu. 2.

Agens poſſeſſorio recuperandæ an debeat aliquid probare de titulo. conſ. 147. nu. 1.

Agenti poſſeſſorio in cauſa matrimoniali obſtat exceptio minoris ætatis tempore contractus matrimonii. conſ. 14. nu. 2.

Agenti poſſeſſorio ſufficit colorare poſſeſſionem etiã præſumptiuè. conſ. 147. nu. 4.

Alienatio facta de re eccleſiaſtica non ſeruata forma nulla eſt. conſilio 87. numero 1.

Alienatio prædeceſſoris de rebus eccleſiaſticis valet ſi capitulum, quod ab initio non conſenſerat, poſtea ratificat. conſ. 48. nu. 6.

Ambitio eſt, quando quis intruſus à ſeipſo nulla præcedente vacatione. conſ. 84. nu. 12.

Animus contrahendi paternitatem requiritur, alias non inducitur cum paternitas. conſ. 110. nu. 6.

Animo iniuriandi ſi partem actum feciſſe liqueat, iniuriarũ actio competit. conſ. 7. nu. 3.

Ex quo apparet de mente & intentione inſtituentis non eſt curandum de verbis. conſ. 122. nu. 2.

Appellari non poteſt à grauamine de futuro quando iudicialiter proceditur. conſ. 102. nu. 1.

Appellari non poteſt à ſententia lata ſuper miſſione ex primo decreto contra illum, qui eſt contumax in non veniendo. conſilio 102. nu. 2.

Appellatio & eius proſecutio quomodo à procuratore facta non valeat & deſerta ſit. conſ. 2. nu. 9.

Appellans ab interlocutoria debet condemnari in expenſis per iudicem ad quem, & remitti ad iudicem à quo, ſi nõ iuſtificat appellationem probando veritatem cauſæ deductæ in appellatione. conſ. 98. nu. 7.

Appellans ab executione directa vel indirecta nil agit regulariter. conſ. 99. nu. 2.

Appellans ſi ſola negligentia interuenerit in proſecutione appellationis an appellatio ſit deſerta. conſ. 99. nu. 1.

Appellans debet appellare infra decem dies, & debet præſentare appellationem infra octo dies. conſ. 121. nu. 2.

Appellatione fructuum canonicatus, & præbendæ non comprehenduntur quotidianæ diſtributiones. conſ. 153. nu. 2.

Appellatione eccleſiarum conuentualium non veniunt collegiatæ ſeculares. conſ. 131. nu. 4.

Appellatione monaſterii non veniũt eccleſiæ ſeculares in materia ſubiecta ſecus in larga. conſ. 131. nu. 3.

Appellatione conuentus intelligitur de omnibus vel maiore parte conuentus. conſ. 183. nu. 7.

Appellatione fructuum, vel prouentuum intelligantur prouentus aduenticiorum. conſ. 185. nu. 16

CONSILIA CELEBERRIMI IVRISCONSVLTI AC IVRIS Pontificij perſpicaciſſimi interpretis Dominici à S. Geminiano.

SVMMARIVM.

1 *Epiſcoporum ſepulturæ an de bonis epiſcopatus ſolui debeant, etiã ſi extra diœceſim ſepulturam elegerint.*

2 *Prælatus debita ſi voluntariè contraxit ad ſucceſſorem tranſeun minimè.*

3 *Expenſæ in funeralibus videntur voluntariæ ſaltẽ pro maiori parte ſi extra diœceſim elegerit ſepeliri.*

4 *Epiſcopus poteſt donare centeſimam bonorum partem monaſterio vel eccleſiæ parochiæ ſuæ pro magnificanda ſepultura.*

Epiſcopo liberè ſepulturæ electio eſt data, nedum extra diœceſim ſuam ſed etiam extra prouinciæ remotos fines.

6 *Expenſas funeralium epiſcopi defuncti de propriis nepotum bonis ſolui non poſſe.*

7 *Dignitas ſepultæ prælati perſonæ & facultas eccleſiæ in exequendis funeralibus conſiderantur.*

8 *Infirmitas abſentiam excuſat & habilem ad recipienda ſtipendia facit.*

9 *Epiſcopi funeralia neceſſaria an centeſimæ aſſignationem partis bonorum excedant.*

10 *Epiſcopus eleemoſynæ intuitu ſeruitii remuneratione non ratione teſtamenti de bonis eccleſiæ elargitur.*

CONSILIVM I.

IN Chriſti nomine Amen. Circa principale du-
1 bium &c. † Primò dicendum,
 non debeant ſolui dictæ expẽ
ſæ de bonis epiſcopatus, nec agi
poſſit contra ſucceſſorem ad ſol
uendas dictas expenſas. Primò
enim patet, epiſcopus debet de iure ſepeliri in
ſua eccleſia cathedrali: quia clerici ſepeliendi ſunt
in eccleſia, vbi ſunt intitulati, cui alligatus eſt matri
monio ſpirituali. de elec. cum inter canonicos. vt li-
te non conteſta. quoniam. §. ſi vero. ibidem debet ſe
peliri: vt quos vnicum cõiunxit coniugium, vnum
coniungat ſepulchrum. 13. q. 2. ebron in fi. & quorũ
vna mens erat in domino, eorum quoque corpora
ſepultura non ſeparet, ea. q. ſoror Benedicti. Item ſi
coniunctio in talibus operatur vim, magis eſt con-
iunctus epiſcopus eccleſiæ ſuæ quæ ipſum domino
ſociauit: quorum cor vnum & anima vna. 8. diſtin.
§. j. 2. q. j. dilectiſſimis. de teſta. requiſitis de præuis,
præsbyterũ, ergo ſi eligit alibi ſepulturam, maximè
extra diœceſim, eccleſia debet ſibi expẽſas facere ꝓ
2 ſua ſepultura. Item debita cõtracta † voluntariè per
prælatum, vel eius intuitu nõ tranſeunt ad ſucceſſo
rem, ſed neceſſaria, iuxta no. de ſolu. c. 1. de foro cõ-
pe. dilecti. 2. q. 2. hocius. §. his creditor. de fideiuſ. qui
3 buſdam. de depoſi. grauis. † Iſtæ autem expenſæ ſal-
tem pro maiori parte videntur fuiſſe, voluntariæ pro
pter electionem ſepulturæ alibi factam: quia ſi fuiſ-
ſet ſepultus in ſua cathedrali, vbi de iure debebat, il
li eccleſiæ applicatæ fuiſſent vtilitates funeralium
in totum. de teſta. requiſiti. 12. q. 1. Pontifices. & ſic
non ſubiret eccleſia expenſas, niſi pro cõſumptis re
bus: ſed quia elegit alibi ſepulturã, totũ alteri appli
catur. & ſic ſaltem pro parte non conſumptorũ iſtę
expenſæ videntur voluntariæ propter electionẽ ſuæ
ſepulturæ in loco extraneo. Vnde ad illas non vide-
tur obligata eccleſia, licet teneatur in vita ſuſtinere
clericum & ſoluere expenſas pro ſibi neceſſariis, nõ
procedit, quando nõ reſedit in ſuo beneficio: quia
tunc non miniſtrantur ſibi expenſæ: ſed fructus ap-
plicantur vtilitati eccleſiæ: vt eſt caſus, de cleri. non
reſid. c. penulti. no. glo. in ver. ſuſpenſus. in cle. 2. de
vita & honeſta. cleri. Si ergo iſtud ꝓcedit in clerico
viuente & non reſidente vt victualia ſibi ſubtrahen
te ab eccleſia, fortius debent ſibi ſubtrahi poſt mor-
tem: quia ſi vitam morituri nõ habentis vnde ſe pa-
ſcat nõ redimas pecunia, grauiſſimum eſt peccatũ,
vt dicit tex. 86. diſtin. nõ ſatis eſt. & c. paſce fame mo-
rientem ſi ergo non reſidenti ſubtrahuntur neceſſa
ria vitæ, quæ debebat ab eccleſia recipere, in quibus
poteſt eſſe tantum diſcrimen, fortius debent ſubtra
hi expenſæ funeralium ab eccleſia, cum curatio fu-
neris, cõditio ſepulturę ac pompa exequiarum ma-
gis ſint viuorum ſolatia, quàm ſubſidia mortuorũ,
vt dicit tex. 13. q. 2. animę defunctorũ. ſed in themate
præſupponitur, quod per biennium non reſedit in
ſua eccleſia, ergo &c. Itẽ de hac quæſtione videtur
tex. iuncto dicto doct. in c. bonæ rei. 12. q. 2. & de do-
4 nat. Apoſtolicæ. in quibus dicitur epiſcopus po-
teſt donare centeſimam partem bonorum eccleſiæ
ſuæ monaſterio, vel eccleſiæ parochiæ ſuæ pro ſuis
magnificandis ſepulturis, per quod videtur velle il-
le tex. ſuam ſepulturam non poſſit eligere extra
eius parochiam, ſiue diœceſim ad finẽ, vt de bonis
eccleſiæ talia fiant. His non obſtantibus ꝓ ato eccle-
ſiam & ſucceſſores fore obligatos ad ſolutionẽ iſto-